

[Handelsministeren]

mark af vital interesse, at vor eksport møder så få restriktioner på de udenlandske afsætningsmarkeder som muligt. Omkring en tredjedel af vort nationalprodukt og over halvdelen af industriens produktion fremstilles med eksport for øje. Vor erhvervsstruktur er tilpasset denne meget store udenrigshandel, og skal vi fortsat kunne opretholde en levestandard blandt de højeste i verden, må vi lægge afgørende vægt på at kunne bevare en stor og tilpasningsdygtig udenrigshandel.

Det internationale samarbejde og de heraf flydende aftaler, der hindrer Danmark i at gennemføre direkte importregulering og andre tilsvarende foranstaltninger, har deres væsentligste betydning for Danmark ikke som en begrænsning i vor egen bevægelsesfrihed på dette område, men som en beskyttelse imod, at vore handelspartnere gennemfører sådanne foranstaltninger vendt mod dansk eksport. Hvis vi brød ud af det internationale samarbejde, som disse aftaler er en del af, ville vi samtidig fraskrive os de rettigheder til beskyttelse af dansk eksport mod sådanne indgreb, som disse aftaler giver os. Ingen tør vel påstå, at de forpligtelser, som de deltagende lande påtager sig som led i dette samarbejde, af alle efterleves til punkt og prikke – det kræver en stadig indsats i det internationale samarbejde at fastholde og udbygge de allerede opnåede resultater. Danmark kan måske fremfor noget andet land prise sig lykkeligt over, at det gennem det økonomiske samarbejde mellem landene er lykkedes at undgå, at de senere års internationale krise er resulteret i et bredt tilbagefald til national protektionisme og restriktionspolitik, således som tilfældet var i 1930'erne, hvor denne udvikling fik helt katastrofale følger for produktionen og for beskæftigelsen verden over.

Danmark vil ikke kunne løse hverken sit beskæftigelsesproblem eller sit valutaproblem ved at betræde den vej, der anvises i de foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Konsekvenserne ville i begge henseender blive det stik modsatte. Sigtet med de to forslag er ganske det samme, og de betragtninger, som jeg her har gjort gældende, gælder altså begge forslag til folketingsbeslutning. Jeg må derfor også anbefale det høje ting at stemme imod begge forslagene.

Tove Lindbo Larsen (S):

De to fremsatte forslag om henholdsvis importregulering og nedsættelse af importtråd har vi set før. Vi gik imod forslagene i 1977 og gør det igen. Forslagene bliver ikke bedre af at blive gentaget. Indholdet i forslagene bærer stærkt præg af nationalisme, og det tages intet hensyn til international samhandel.

Forslaget til beslutning om importregulering opstiller 4 punkter, der, hvis de gennemføres, skulle nedbringe merimporten med 3 mia kr., et resultat, jeg anser for at være helt urealistisk. De første punkter griber stærkt ind i importen ved ensidig styrkelse af danske særinteresser og vil således virke skadeligt på den internationale samhandel. Hvis alle lande havde en sådan holdning, som fremgår af forslaget, ville det ikke være svært at se konsekvenserne heraf.

Det fjerde punkt indeholder bestemmelser, der ramler ind i en lang række andre love. Det kan lyde meget pænt med deklaration for varers indhold, egenskaber og oprindelse, principper, som jeg sådan set godt kunne gå med til, helt sikkert, men i virkeligheden hører disse bestemmelser hjemme i anden lovgivning, mærkningslove, og for levnedsmidlers vedkommende i levnedsmiddeloven. Jeg finder, det er et meget rodet punkt, man har sat i sit forslag her.

Socialdemokratiet kan ikke gå ind for dette forslag og som følge heraf heller ikke for beslutningsforslag nr. B 51 om nedsættelse af et importtråd, som jeg også må afvise på socialdemokratiets vegne.

Lawaetz (FP):

Lad mig indledningsvis med formandens tilladelse glæde mig over, at der f. eks. ikke er fjernsyn på i dag. Det kan være deprimerende med førstebehandlinger sådan en fredag eftermiddag; det er meget lidt inspirerende kun at tale til den grønne bog.

Hvis jeg var kommunist, så ville jeg rose disse forslag i stor stil. De er teknisk meget fint lavet, ikke mindst bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 50, og bilagene er et teknisk eksempel til efterfølgelse.

Når jeg fremkommer med denne indledende ros og måske kan tilføje den gamle sandhed, at hensigten helliger midlet, vil det selv med min bedste vilje knibe for mig at sige mere godt om forslagene, ganske enkelt fordi